

for at afhjælpe denne Mangel derved, at de drage Omforg for, at disse Betsjendtgjørelser blive optagne i en stedlig Tidende, hvoraf. altsaa vil følge, da Gierne af Stiftstidenderne selv skulle afholde Omkostningerne derved, at de for saadanne Betsjendtgjørelser i Reglen ikke faae nogen Betaling. Mindretallets Forslag under Nr. 2 i Betænkningen er altsaa kun stillet, fordi man ønskede at nærne sig Hvertallets Anskuelse saa meget som muligt, og ingenlunde, fordi man har erkjendt, at der ved den nuværende Ordning er nogen Mangel, i alt Fald ikke nogen Mangel af den Betydning, at den ikke vilde finde Sted ved hvilken som helst anden Ordning. Thi det maa De Herrer vel erindre, at, hvilken Tidende man saa end vilde vælge til Optagelse af Betsjendtgjørelser, vil der sikkert altid kunne paavises Distrikter, hvor den paagjældende Tidende ikke er syn- derlig udbredt, og hvor altsaa altsaa den samme Anse vil kunne gjøres gjældende, som nu for visse Distrikters Vedkommende gjøres gjældende ligeoverfor de nuværende Stiftstidender. — Men lad mig nu forlade disse mere retslige Betragtninger, som jeg her har tilladt mig at fremkomme med; Det er dog afgjort, at, hvad man end kan mene derom, taler dog i alt Fald Billighed i allerhøieste Grad for, at man ikke ved Ordningen af dette Forhold, hvortil der i Dieblirket ikke foreligger nogen tvingende Nødvendighed, slaar ind paa en Vej, som gjør ikke saa private Folk Fortræd og tilføjer dem Formuestab. Jeg er overbevist om, at, hvad man end maatte mene om den mere retslige Side af Sagen, som jeg har tilladt mig at udvikle for Dem, saa vil jeg sikkert ikke gjøre en forgjæves Appæl til det høie Thing, naar jeg henvender mig til dets Billighedsfølelse, thi jeg vil spørge de ærede Medlemmer, om de virkelig, naar man erkjender, at der ikke foreligger nogen absolut Nødvendighed dertil, mene, at det er billigt, at man efter 4, 5 Mars Forløb uden videre tager Privilegier fra nogle saa private Folk, Privilegier, i Tillid til hvilke disse Private maatte have sat sig i meget betydelige Omkostninger. Jeg vil i saa Henseende give en Dplysning; det er mig ikke bekjendt, hvorledes Forholdene ere overalt, men jeg veed t. Ex., at den nuvæ-

rende Gier af Sins Stiftstidende, da han havde erhvervet et ubetinget Privilegium i 1861, i. Genhold til dette Privilegium, hvori Klausulen „indtil videre“ ikke fandtes, har kjøbt sin Avis for 50,000 Rd. Nu spørger jeg de ærede Herrer. — de kunne mene, hvad De ville, om, hvad der her er retslig tilladeligt og retslig utilladeligt — er det saa billigt, at man 10 Mars efter, og efter at man to Gange senere har bekræftet disse Privilegier, gaar hen og tager dem fra ham uden Erstatning? Jeg tror, ikke, at i alt Fald Hvertallet i Forsamlingen vil sige, at det er billigt; under alle Omstændigheder strider det i den Grad imod min Retss og Billighedsfølelse, at jeg aldrig vilde kunne sride dertil. Det er da ogsaa en Grundsætning, som jeg tror altid er bleven fulgt i dette Thing, at selv om man fandt, at et Forhold var af den Bestaffenhed, at en eller anden almindelig Foranstaltning maatte gjenneføres, har man dog altid søgt at vise det yderst mulige Hensyn ligeoverfor de Private, der vilde komme til at lide under den nye Ordning. Det er da heller ikke mere, end man kunde vente af en saadan Forsamling som denne, naar man henser til, hvorledes man under lignende Forhold under de absolute Konger behandlede Privilegiehavere. Jeg skal i denne Henseende blot minde om, hvorledes man behandlede Privilegiehavere i 1829, da der ved kongelig Resolution af 27de Januar blev paalagt Aviserne en Afgift til den polytekniske Lærestanstalt. Skjøndt denne Afgift var meget moderat og vistnok ikke i nogen Maade vilde have generet de daværende Indehavere af Privilegierne, hed det dog i den kongelige Resolution, at denne Afgift kun skulde erlægges af dem, der „her- efter“ maatte erhverve Privilegium til at udgive Aviser eller faae de nuværende Privilegier fornyede; man fandt det ikke billigt strax at lægge Afgiften paa de daværende Indehavere af Privilegierne. Det ærede Thing vil i Genhold til, hvad jeg saaledes har tilladt mig at udtale, se, at jeg og det øvrige Mindretal stærkt maa holde paa det af os i Betænkningen under Nr. 2 stillede Underændringsforslag, og naar vi, som af den ærede Ordfører fremhævet, efter yderligere Forhandlinger til Sy-